

Marele elan al creației și al construcției

Trăim, în unanimitate, întregul popor român, un timp eroic, o primăvară creatoare și evocatoare de mari evenimente istorice, politice și sociale. Trăim, cum spune înțelepciunea poporului, vremuri ce se cuvine a fi înscrise în cronici, pentru amintirea și mândria generațiilor de astăzi și de mâine. Fiecare om, părtaș creator al acestor evenimente, va putea să afirme cum și-a dat fapta, semnătura, jurământul, cu devotament și convingere, pentru înălțarea mărețului edificiu al României socialiste, în plin și viguros elan pe drumul spre comunism.

În acest elan creator și constructiv, poporul român se simte mai unit, mai solidar, mai ferm ca oricând. Să amintim, cu sentimentul satisfacției plene, unanimitatea entuziastă din 9 martie, când alegerile pentru Marea Adunare Națională s-au transformat, spontan, într-o uriașă demonstrație de conștiință patriotică.

Să ne aducem aminte, de asemenea, de ziua de 17 martie, zi de supremă sărbătoare și bucurie, când, în numele națiunii noastre socialiste, exprimând voința fierbinte a întregului popor, Marea Adunare Națională a reales pe tovarășul Nicolae Ceaușescu președinte al Republicii Socialiste România.

Momentul acesta istoric conține semnificații de cea mai mare însemnătate pentru țara și poporul nostru. Legislatura începută la 17 martie, pe o durată constituțională de 5 ani, cuprinde în limitele ei cronologice încheierea actualului cincinal și cea mai mare parte a cincinalului 1976—1980. Așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, îndeplinirea cu succes a cincinalului actual și încheierea lui înainte de termen asigură României socialiste o puternică bază tehnico-materială pentru realizarea, în continuare, în cincinalul ce urmează, a obiectivelor fundamentale stabilite de Congresul al XI-lea al Partidului Comunist Român. În același timp, prevederile Programului și Directivele deschid minunate perspective pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, a celorlalte ramuri economice, precum și pentru avântul învățămîntului, științei și culturii.

Toate circumstanțele vor fi favorabile pentru amplificarea și îmbogățirea frumosului patrimoniu național de artă și de cultură. În Manifestul Frontului Unității Socialiste, lansat în această primăvară, cu prilejul alegerilor pentru Marea Adunare Națională, se arată, cu elocvență, că, de-a lungul existenței sale, poporul român a creat o artă și o literatură ce exprimă modul său de viață, gândirea și sensibilitatea sa, setea de libertate, voința de a-și făuri un trai mai bun, optimismul, încrederea în forțele proprii și în viitor. Se arată, în acel Manifest, că la îmbogățirea patrimoniului cultural național au contribuit și arta naționalităților conlocuitoare, parte integrantă din cultura României socialiste. Pomenind de la importanța faptului artistic social, de la forța creatoare a omului de artă angajat în edificarea societății socialiste și în luminoasele reguli de viață cuprinse în Codul eticii și etichetei socialiste, Documentele Congresului al XI-lea cer, așadar, de la toți artiștii, noi opere valoroase. Ele trebuie inspirate de umanismul revoluționar, trebuie să exprime un robust optimism social, să redea, în forme cât mai variate, preocupările și frământările, dorințele și aspirațiile poporului român, încrederea sa nestrămutată în ziua de azi și de mâine, în viitorul națiunii noastre socialiste și în viitorul comunist.

În armonie dinamică, într-un avânt însuflețitor, creatorii de artă din țara noastră și, în primele rânduri, oamenii de artă și de literatură din prestigiosul domeniu de creație și de educație care este teatrul românesc de azi trebuie să îmbogățească — și vor îmbogăți, sîntem siguri! —, prin talentul și munca lor, viața și progresul cultural al României socialiste. Cu fiecare etapă nouă în desfășurarea și dezvoltarea mișcării teatrale, cu fiecare succes și cu fiecare noutate primită satisfăcător de public, arta teatrală românească va contribui la ridicarea nivelului de cultură al maselor largi populare și la făurirea unei civilizații spirituale superioare pe pămîntul patriei noastre.

Din marea „școală de morală”, care a fost dintotdeauna, și este, mai cu seamă astăzi, teatrul românesc, s-au afirmat opere și idei, creații interpretative și regizorale, salutate cu elogiul atât pe scenele noastre, cât și pe scene străine, renumite pentru exigența colectivelor artistice și a publicului lor. În ultimii 30 de ani, osmoza dintre mișcarea teatrală românească și teatrele din numeroase țări străine a fost deosebit de puternică. Dramaturgia românească, actorii și regizorii, scenograful și tehnicienii scenelor noastre au obținut, peste hotare, succese durabile, măgulitoare, în rândurile publicului, ale profesioniștilor vieții teatrale și ale celor mai exigenți critici dramatici. Aceste succese și aprecieri elogiase se răsfrâng, firește, asupra ansamblului teatrului românesc, constituie nu numai satisfacția bunelor realizări de până acum, ci și promisiunea, angajamentul stimulator pentru creații mai frumoase, mai pline de sevă, cu mai puternice ecouri în conștiința și sensibilitatea oamenilor de la noi și de pretutindeni.

Publicăm mai jos mesajul transmis de marea artistă americană Ellen Stewart (directoarea teatrului „La Mamma”), cu ocazia ZILEI MONDIALE A TEATRULUI.

„Teatrul are puterea de a insufla iubire”, ne spune ea. Această iubire, cu înțeles profund umanist, înseamnă, în același timp, o chemare către dragostea de artă — dar și o chemare către prietenia între popoarele din lumea întreagă. Mesajul etic al scenei a fost, din adâncul timpurilor, un mesaj de cunoaștere și de înțelegere.

Azi, noi, românii, într-o deplină unanimitate, avem satisfacția de a trăi și de a munci într-o țară ce se mindrește cu politica ei de pace și prietenie nediscriminatorie. Nu vom încheia aceste rânduri fără a prelua, din discursul solemn al președintelui Nicolae Ceaușescu, pronunțat la ceremonia realegerii sale, următoarele cuvinte ce exprimă, în esență, poziția României socialiste în colaborarea ei materială și spirituală cu țările și popoarele lumii: „Sintem hotărâți să participăm activ la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de valori materiale și spirituale, văzând în aceasta o necesitate obiectivă atât pentru progresul fiecărei națiuni cât și pentru o politică nouă, democratică, în întreaga viață internațională”.

Acestea sînt gândurile ce ne inspiră și ne călăuzesc, pe noi toți, oamenii scenei teatrale românești, în primăvara lui '75, an pe care-l consacram muncii pentru propășire pe plan național și acțiunilor de prietenie și colaborare, pe plan internațional.

„TEATRUL”

A 14-A ZI MONDIALĂ A TEATRULUI

Mesaj

Sînt fericită că am fost desemnată să vă vorbesc astăzi, în această Zi Mondială a Teatrului.

Cred, din adîncul sufletului, că avem nevoie, pretutindeni în lume, să continuăm a dialoga, cu toleranță și înțelegere — dacă vrem să nu pierim.

Noi, bărbații și femeile aparținînd Teatrului, am lucrat împreună în nenumărate locuri și în diferite limbi. Ne-am găzduit, unii pe ceilalți, în teatrele noastre, și prin aceste contacte ne-am îmbogățit inima și spiritul.

Teatrul are puterea de a insufla iubire, și iubirea ne poate da energia de a supraviețui.

În ciuda îngrijorării pe care o resimt, pentru viețile noastre și pentru viitorul nostru, sînt bucuroasă fiindcă știu că, deja, oamenii de teatru au început să-și întindă mina unul celuilalt, de jur împrejurul pămîntului. Și sper că, într-o zi, acest cerc se va închide într-o imensă îmbrățișare.

Ellen Stewart